

Nr 18.

Av herr **Hage**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 3, med förslag till förordning om allmän omsättningsskatt.

Då en ny lagstiftning inom något område av samhällslivet kommer till stånd, kan det någon gång inträffa, att författningstexten genom ett förbi-seende erhåller en sådan utformning på någon punkt, att detta kan leda till en tillämpning, som man ej avser med densamma. Man har anledning antaga, att detta — om ingen justering sker — blir fallet med en viss del av de undantagsbestämmelser, vilka finnas i det framlagda förslaget till förordning om allmän omsättningsskatt (Kungl. Maj:ts proposition nr 3). Här avses särskilt bestämmelserna i § 2 c. Enligt nämnda stadganden skall skatten ej utgå »vid försäljning, som i ringa utsträckning bedrives av lantbrukare eller trädgårdsodlare med *egna lantmanna- eller trädgårdsprodukter* eller av fiskare med fisk av egen fångst».

Med denna bestämmelse torde avses sådana försäljare av jordbruks- och fiskvaror, vilja försäljare antingen gå runt i gårdarna och på gatorna samt utbjuda dylika varor eller också försälja dem från någon plats på ett salutorg, exempelvis placerade på ett bord eller en låda eller utbredda på marken på ett lämpligt underlag — det kan i de här nämnda fallen ej bli fråga om så stora kvantiteter — men utan att vederbörande vidtagit sådana mera vidlyftiga försäljningsanordningar, att man kan beteckna dessa som utgörande ett verkligt inbyggt salustånd.

Den utformning, som bestämmelserna fått på denna punkt, är emellertid sådan, att man kan ha anledning tro, att en del andra, ej här omnämnda varor, som också försäljas på detta sätt, *icke* skola undantagas från skattens erläggande. Sådana varor — vilka dock knappast kunna inbegripas under begreppet »*egna lantmannaprodukter*» — äro t. ex. skogsbär eller vilda bär (lingon, blåbär, hjortron, björnbär, smultron, hallon m. m.), svamp, vilda blommor, grantoppar och granris m. m., vilka oftast plockas och torgföras av barn eller äldre personer, i allmänhet i fattiga omständigheter, småbrukare, torpare och lantarbetare samt deras hustrur m. fl. Detta sker ofta i sådan omfattning, att inkomsten härav, som biinkomst betraktad, visserligen icke går upp till några stora belopp (lingonen kunna dock ibland giva vederbörande en någorlunda rimlig inkomst). Men denna inkomst har dock understundom en viss betydelse för en landsbygdsfamiljs ekonomi. Under sådana förhållanden kan möjligen frånvaron av en bestämmelse i förordningen — huruvida denna försäljning *skall* undantagas från skattens erläggande — leda till att skatt kommer att uttagas av landsbygdens småfolk, i den mån vederbörande i någon rimlig omfattning själv eller genom familjemedlemmar försålt pro-

duktioner av detta slag. Kanske kan dock möjligen — åtminstone i en del fall — bestämmelsen, att försäljningen skall vara *yrkesmässig* för att falla under lagen, undantaga vederbörande försäljare från skatteplikt. Men i nämnda hänseende synes ett uttalande i propositionen (mitt på sid. 87) rörande tolkningen av detta begrepp knappast giva anledning till ett sådant antagande.

Det torde emellertid, trots frånvaron av en bestämmelse i författningsförslaget på denna punkt, knappast vara lagstiftningens mening, att nämnda produkter, då de försäljas, skola bli föremål för en konsumtionsbeskattning, vilken för övrigt för varje försäljares del skulle giva en mycket ringa inkomst till staten men samtidigt åstadkomma ett i förhållande härtill orimligt taxeringsarbete m. m.

I det sammanhanget bör ju också kunna påpekas, att en ej obetydlig del av de här nämnda produkterna (särskilt lingonen) inköpas av mellanhänder samt att på detta sätt betydande kvantiteter exporteras. Emellertid försäljes dock en viss del direkt från dem, som plockat bären, eller från medlemmar av samma familj till respektive konsumenter.

Under hänvisning till vad här ovan anförts och för att bestämmelserna på den här nämnda punkten redan från början skola få en utformning, som ej skall kunna misstolkas, hemställes alltså,

att riksdagen, vid behandling av Kungl. Maj:ts proposition nr 3 med förslag till förordning om allmän omsättningsskatt, måtte besluta att § 2 mom. 1 skall erhålla följande lydelse:

2 §.

1 mom. Allmän omsättningsskatt utgår ej

a) lika med propositionen

b) » » »

c) vid försäljning, som i ringa omfattning bedrivs av lantbrukare eller trädgårdsodlare med egna lantmanna- eller trädgårdsprodukter eller av fiskare med fisk av egen fångst, *ävensom vid försäljning av skogsbär (vilda bär) och liknande produkter, vilka saluföras av landsbygdsbefolkningen*, dock att skatt skall utgå, där försäljningen sker från butik eller därmed likartat försäljningsställe,

d) lika med propositionen.

Stockholm den 23 oktober 1940.

Ernst Hage.